

ПАВЛОВ ЮРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри фізичного виховання, кандидат педагогічних наук, доцент*

ВОРОБІЙОВА ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
старший викладач кафедри фізичного виховання*

БУРЦЕВА ОЛЕКСАНДРА ВАСИЛІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
старший викладач кафедри фізичного виховання*

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІГРОВИХ ВИДІВ СПОРТУ В ЗВО

Ігрові види спорту вважається одним з ефективних засобів фізичного виховання. На практиці спортивних ігор базуються системи фізичної підготовки молоді цілого ряду країн, займають важливе місце в світовій політиці та економіці.

З метою виявлення проблем та перспектив розвитку ігрових видів спорту було проведено дослідження, до участі в якому були залучені студенти, а також фахівці, які здійснювали підготовку студентів-спортсменів з ігрових видів спорту.

Анкетування проведені зі студентами першого курсу Національного університету «Одеська юридична академія». Анкета складена з урахуванням ставлення студентів-спортсменів до професійного спорту.

В ході опитування виділено ряд проблем, що впливають на рівень популярності серед студентів на заняттях з фізичного виховання:

1. Учасники опитування, студенти і викладачі(в числі головних), виділили таку проблему, як відсутність належної соціальної підтримки спортсменів-початківців, висококваліфікованих і які завершили професійну кар'єру. Внеском у зміцнення позицій фізичного виховання, спорту в цілому і спортивних ігор, повинна стати, перш за все, їх широка пропаганда серед учнівської молоді. Заняття спортом в складі студентської команди вимагають значних витрат часу і сил. Фактично у студента-спортсмена залишаються тільки два види діяльності – навчання і спорт. Залучаючи до тренувань спортивно-обдарованого студента, його позбавляють можливості реалізувати себе в інших сферах діяльності, отримати додаткові знання і навички, затребувані в подальшій професійній діяльності. Впевненість в стабільному майбутньому студентів, які обирають заняття фізичними вправами, як форму дозвілля або планують кар'єру в професійному спорті стане додатковим стимулом для успішного поєднання навчання з тренуваннями.

Для ефективної діяльності по популяризації спортивних ігор і спорту в цілому важлива також зацікавленість керівників навчальних закладів у розвитку студентського спорту, різного роду Універсіад

, студентських спортивних організацій, в формуванні команд та підвищення престижу закладу.

2. Відсутність сформованої системи взаємодії між професійними спортивними клубами (команди майстрів) і структурами, що здійснюють підготовку спортсменів. Стала звичайною ситуація, при якій студенти, призери молодіжних змагань на першість України і міжнародних турнірів, при переході в основні склади команд виявляються нездатними представляти їх на належному рівні навіть серед команд першої ліги. До недавнього часу вважалося за доцільне включення спортивних шкіл в структуру професійних спортивних клубів, що мотивувалося з одного боку-можливістю представників команд майстрів безпосередньо контролювати процес підготовки власного спортивного резерву, а з іншого боку-зацікавленістю дитячих тренерів у формуванні подальшої професійної кар'єри своїх обдарованих вихованців.

3. Відсутність у студентських клубів, власної тренувальної бази та інших об'єктів інфраструктури. У складі інфраструктури спортивної команди, на думку значної частини опитаних, необхідні тренувальні майданчики ,які мають стандартні розміри і вимоги кожного виду спорту (баскетбол, гандбол, волейбол та інші).

4. Недостатня забезпеченість спортивним інвентарем та обладнанням.

При високих цінах на якісний спортивний інвентар, засоби захисту і устаткування, професійні клуби, нерідко намагаються економити саме на цій статті витрат. Особливо актуальна ця проблема при підготовці спортивного резерву. Звичайною практикою є, наприклад, передача в студентську команду, після закриття спортивного сезону баскетбольних, гандбольних або волейбольних м'ячів, якими користувались основні гравці команд а матчах і тренуваннях.

5. Скорочення фінансування в зв'язку з економічною кризою. На думку опитаних фахівців, особливо негативно впливає на якість підготовки спортсменів-студентів, скорочення ігрової практики, як наслідок вимушеного зменшення числа навчально-тренувальних зборів та підготовчих ігор. Зменшення кількості та розмірів спортивних стипендій не дозволяє надавати матеріальну підтримку обдарованим студентам-гравцям збірних команд з видів спорту у ВНЗ.

6. Низька кваліфікація тренерських кадрів.

Часто тренерами-викладачами з ігрових видів спорту стають колишні гравці після завершення кар'єри в професійному спорті. Отримання професійної освіти починається для них, як правило, одночасно з переходом на тренерську-викладацьку роботу. Крім того, основи викладання таких ігор, як, наприклад, регбі, на відміну від волейболу та баскетболу, які не входять в програму предмета «Спортивні ігри» факультативів фізичного виховання.

Підводячи підсумок, слід зазначити головну особливість розглянутих проблем-неможливість досягти істотних змін при впливі на будь-яку з них, окремо взяту. Для створення стійких зв'язків між командами майстрів і структурами, що здійснюють підготовку спортивного резерву, потрібно підвищення ефективності викладання фізичного вихован-

ня і спорту в навчальних закладах, забезпечення спортсменів на всіх етапах підготовки необхідної тренувальною базою, якісним спортивним інвентарем, науково-методичною підтримкою. Популяризація спортивних ігор, підвищення престижності професійного спорту, передбачає, перш за все, ефективне управління діяльності кожної спортивної команди, як професійної, так і студентської. Необхідні комплексні, системні заходи, які дозволять зробити заняття з фізичного виховання потребою кожного.

Список використаної літератури:

1. Основні методи збору та обробки інформації в соціальних дослідженнях фізичної культури / В.У. Агеев, В.Д. Гончаров. Л.: ЛПІФК, 1979. – 56 с.
2. Теорія і практика педагогічних досліджень у фізичному вихованні / Б.А. Ашмарін. – М.: Фізкультура і спорт, 1998. – 233 с.
3. Актуальні проблеми сучасної спортивної медицини / А.Г. Дембо. – М.: Фізкультура і спорт, 1999. – 295 с.
4. Причини і профілактика відхилень в стані здоров'я спортсменів / А.Г. Дембо. – М.: Фізкультура і спорт, 1991. – 120 с.
5. Системний підхід і цільове управління в спорті / Н.В. Жмарев. – Київ: Здоров'я, 2004. – 143 с.
6. Управлінська та організаційна діяльність тренер / Н.В. Жмарев. – Київ: 1986. – 126 с.

Ключові слова: спорт, ігрові види спорту, розвиток.

Ключевые слова: спорт, игровые виды спорта, развитие.

Key words: sports, playing kinds of sports, development.

САМОЛЕНКО ТЕТЯНА ВОЛОДИМИРІВНА

*Київський національний торговельно-економічний університет,
доцент кафедри фізичної культури,
кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент*

ЯНЧЕНКО ІРИНА МИКОЛАЇВНА

*Київський національний торговельно-економічний університет,
старший викладач кафедри фізичної культури*

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ У СЕКЦІЇ ЗАГАЛЬНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА

Дистанційне навчання (ДН) в світі розвивається швидкими темпами. Завдяки дистанційній формі навчання можна отримати освіту, підвищувати кваліфікацію, отримати нові знання з будь-якого предмету. ДН стає актуальними і в Україні. У вищих навчальних закладах, і в закладах системи професійно-технічної освіти існують різні підходи до його розвитку. ВНЗ давно застосовують дистанційну освіту як додатко-